

L'hivern del comissari Ricciardi

Maurizio de Giovanni

Trad. d'Anna Casassas.

La Campana
242 pàg. 18 €

L'èxit d'una novel·la negra depèn moltes vegades del carisma personal del detectiu o del policia protagonista. En el cas del comissari Luigi Alfredo Ricciardi, la seva insòlita peculiaritat és que pot veure els mòrts, sentir les darreres paraules i els pensaments dels que han tingut una mort violenta. Aquest do sobrenatural fa encara més atractiva la lectura de *L'hivern del comissari Ricciardi*, la primera de les novel·les protagonitzades per aquest personatge creat pel napolità Maurizio de Giovanni.

El Nàpols del 1931, quan Mussolini governava Itàlia, és l'atípic escenari d'una història en què Ricciardi ha d'investigar el misteriós assassinat del tenor

Arnaldo Vezzi, un crim que obligarà el comissari a indagar en la personalitat d'un divo admirat per tothom i odiat per molts.

Els amants del gènere negre no trobaran en aquesta novel·la psicòpates astuts ni violència gratuïta. I és que *L'hivern del comissari Ricciardi* és una novel·la policíaca "com les d'abans", en la qual importa més la reflexió i el retrat psicològic dels personatges que no pas l'acció. El plantejament accentua l'interès d'una història que, més enllà de la investigació criminal, destaca pels personatges secundaris i per la capacitat de De Giovanni per transmetre les íntimes emocions dels protagonistes. Com el secret amor que en Ricciardi sent per la seva veïna, a qui espia des de la finestra de la seva habitació sense imaginar que ella també està enamorada d'ell. Un amor que humanitza encara més la figura d'aquest comissari, una mica sec i solitari, que està convençut que la gana i l'amor són l'origen de tots els crims. —*Carles Valbuena*